

Meddelad i Göteborg

KLAGANDE

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

Ombud för 2: Jur.kand. Joseph Christenson

MOTPARTER

1. Polismyndigheten
2. Stiftelsen Växjö muslimer, 802424-3811

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Malmös dom den 21 november 2018 i mål nr 5953-18 och 6400-18, se bilaga A

SAKEN

Tillstånd enligt ordningslagen

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten meddelar prövningstillstånd.

Kammarrätten avslår överklagandena.

YRKANDEN M.M.

[REDACTED] yrkar att kammarrätten ska upphäva Polismyndighetens beslut att ge tillstånd till Stiftelsen Växjö muslimer att sända ut böneutrop via högtalare.

[REDACTED] anför följande. Böneutrop upplevs som ett pådyvlade av ett religiöst budskap och är störande rent ljudmässigt. Det är oklart om

beslutet är förenligt med dels artikel 8 och 9 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, EKMR, dels bestämmelserna i ordningslagen (1993:1617) och i 2 kap. regeringsformen, RF.

██████████ anför följande. Böneutropen strider mot svensk moral och sedvänja och även mot andra personers fri- och rättigheter. Ett böneutrop har ett budskap och en önskan att påverka och kan därför inte likställas med klockringning från en kyrka. Religiösa uttryck får inte vara påtvingade, vilket ett böneutrop i ett bostadsområde får anses vara. Vidare är den tillåtna högsta ljudnivån orimligt hög.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågor i målet

I målet aktualiseras flera frågor. Den första är om Polismyndighetens beslut att tillåta Stiftelsen Växjö muslimer, stiftelsen, att sända ut böneutrop via högtalare från en moské, med de i beslutet angivna villkoren, strider mot klagandenas rättigheter enligt regeringsformen eller EKMR. Det innefattar frågor om religionsfrihet och yttrandefrihet samt rätten till respekt för privatlivet. Vidare är frågan om beslutet är förenligt med bestämmelserna i ordningslagen.

Rättslig reglering

Var och en är gentemot det allmänna tillförsäkrad religionsfrihet, dvs. en frihet att ensam eller tillsammans med andra utöva sin religion (2 kap. 1 § första stycket 6 RF). Den rättigheten får inte inskränkas genom lag (2 kap. 20 § RF). Olika grundlagsskyddade rättigheter som aktualiseras när religionsfriheten utövas, t.ex. yttrandefriheten och informationsfriheten, får emellertid inskränkas (2 kap. 20 § RF). En

begränsning får göras bara för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Vidare får begränsningen aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett den och får inte sträcka sig så långt att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen som en av folkstyrelsens grundvalar. Begränsningen får inte heller göras endast på grund av politisk, religiös, kulturell eller annan åskådning (2 kap. 21 § RF).

I EKMR anges att religionsfriheten får underkastas de inskränkningar som är föreskrivna i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till bl.a. skyddet för andras fri- och rättigheter (artikel 9). Detsamma gäller för inskränkningar i vars och ens rätt till respekt för sitt privatliv och sitt hem (artikel 8).

Enligt Europadomstolen har staten en förpliktelse att se till att det inte sker en oproportionerlig inskränkning i någons fri- eller rättigheter. Det innebär att staten har att göra en avvägning som i det enskilda fallet främjar ett demokratiskt samhälle. I fråga om yttrandefriheten och mötesfriheten kontra religionsfriheten, uttalar Europadomstolen att ingen av rättigheterna är absolut utan att de kan inskränkas till skydd för andra rättigheter och att ingen rättighet är överordnad den andra. Det ankommer på varje stat att balansera fri- och rättigheterna på ett sätt som innebär att de tillmäts sådan vikt som de bör ha i ett samhälle som bygger på pluralism, tolerans och öppenhet (se Karaahmed mot Bulgarien, p. 92). Samtidigt ankommer det på staten att ha ett regelverk som garanterar att enskilda individers rättigheter respekteras (p. 93 och 94). Staterna har härvid ett visst utrymme att ta hänsyn till den egna statens kulturmönster och nationella bestämmelser (p. 95).

Den så kallade positiva religionsfriheten, dvs. friheten att bekänna sig till och utöva en religion, omfattar en rätt att i det offentliga rummet uttrycka sin tro och att försöka övertyga andra om sin tro. Endast om den som

nyttjar denna rätt använder sig av otillåtna medel, såsom tvång eller obehörig påverkan, är staten skyldig att ingripa till skydd för den som utsätts. Det handlar då om att skydda dennes rättigheter (se Kokkinakis mot Grekland, p. 48 och Larissis m.fl. mot Grekland, p. 46).

Den så kallade negativa religionsfriheten innebär i huvudsak att individen skyddas från att tvingas utöva en viss religion (se t.ex. Kokkinakis mot Grekland, p.31, Buscarini m.fl. mot San Marino, p. 34, och Lautsi m.fl. mot Italien, p. 60).

I fråga om buller och liknande har Europadomstolen uttalat bl.a. att brott mot artikel 8 EKMR inte ansetts ha skett om en nationell myndighet har gjort en rimlig avvägning av motstående intressen och vidtagit nödvändiga åtgärder för att förhindra olägenheter.

Polismyndighetens överklagade beslut har fattats med stöd av ordningslagen som innehåller föreskrifter om allmän ordning och säkerhet på offentliga platser (1 kap. 1 §). Vid sin prövning enligt ordningslagen har Polismyndigheten iakttagit principen om åsiktsmässig neutralitet (se 3 kap. 14 § och prop. 1992/93:210 s. 290–291). Avgörande för prövningen är hänsynen till allmän ordning och säkerhet.

Kammarrättens bedömning av om Polismyndighetens beslut är förenligt med regeringsformen, EKMR och ordningslagen

Det tillstånd som Polismyndigheten har beviljat stiftelsen har förenats med ett antal begränsningar om när, hur ofta, hur länge och med hur hög maximal ljudvolym som böneutrop får sändas ut samt villkor även om riktningen för högtalarutsändningen. Riktvärdena i beslutet överensstämmer dels med de villkor som kommunen har anfört, dels med Folkhälsomyndighetens allmänna råd om buller inomhus respektive

allmänna råd om höga ljudnivåer (Folkhälsomyndighetens allmänna råd FoHMFS 2014: 13 och 2014:15).

Med de begränsningar som Polismyndigheten anvisat anser kammarrätten, vid en sammantagen avvägning, att det beslutade tillståndet får anses proportionerligt såvitt avser de rättigheter som ska beaktas enligt regeringsformen och EKMR. Böneutrop i offentlig miljö i den omfattning och ordning som omfattas av prövningen i detta mål kan således inte ses som ett intrång i klagandenas negativa religionsfrihet.

Med beaktande härav och att utropen sker under endast 3 minuter och 45 sekunder en dag i veckan, anser kammarrätten vidare att tillståndet är förenligt med de intressen som ska beaktas enligt ordningslagen och att det även i denna del präglas av proportionalitet.

Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Dag Stegeland

Raymond Grankvist

Eva Römbo
referent

KLAGANDE

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

Ombud för 3: Joseph Christenson

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

MOTPART

Polismyndigheten, region Syd
205 90 Malmö

ÖVERKLAGAT BESLUT

Polismyndighetens beslut den 8 maj 2018, dnr A002.274/2018

SAKEN

Tillstånd enligt ordningslagen (1993:1617)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Polismyndigheten beslutade den 8 maj 2018 att bevilja Stiftelsen Växjö muslimer tillstånd till högtalarutsända böneutrop från moskén på Försommarvägen 2 i Växjö kommun på fredagar kl. 13.00 – 13.03:45 sommartid, respektive kl. 12.00 – 12.03:45 vintertid under perioden den 5 maj 2018 – den 7 maj 2019.

Beslutet förenades med följande villkor:

- Högtalarna ska riktas på sätt som anges i bilaga.
- Ljudet från högtalarna ska anpassas så att följande riktvärden för maximal ljudnivå inte överskrids:
 - 45 dBA inomhus i bostäder och skolverksamheter, enligt Folkhälsomyndighetens allmänna råd om buller inomhus, FoHMFS 2014:13
 - 110 dBA utomhus i förskolornas utemiljö, enligt Folkhälsomyndighetens allmänna råd om buller inomhus, FoHMFS 2014:15
- Stiftelsen Växjö muslimer ska kontrollera att ljudnivån inte är sådan att ovanstående riktvärden överskrids.
- Beslutet ska på begäran visas upp för polisman och de anvisningar som kan komma att meddelas ska följas.

I beslutet anges bl.a. följande under bedömning. Den aktuella ansökan om tillstånd ska prövas enligt bestämmelserna i 3 kap. ordningslagen och därmed förenliga föreskrifter. Av 3 kap. 14 § ordningslagen följer att Polismyndigheten vid sin prövning av en ansökan om tillstånd enligt 3 kap. eller lokala föreskrifter har att beakta endast vad som krävs av hänsyn till trafiken samt till allmän ordning och säkerhet. Andra synpunkter och intressen ska inte beaktas, såsom högtalarutsändningens innehåll, då Polismyndigheten har att iaktta principen om åsiktsmässig neutralitet.

Enbart spridningen som sådan, d.v.s. den omständigheten att böneutropen sker genom högtalarutsändning, blir därför föremål för prövning.

Av ärendet framgår att moskén från vilken böneutropen ska sändas ut är belägen nära såväl flerbostadshus som två förskolor. Användningen av högtalare kan med beaktande av att det finns bebyggelse och förskoleverksamhet i nära anslutning till moskén medföra störningar av ordningen orsakade av höga ljudnivåer från högtalaren. Risker för att boende i området ska störas av buller från högtalarna får enligt Polismyndigheten anses vara hög och är därmed något som särskilt måste beaktas vid bedömningen av ansökan. Denna risk begränsas emellertid av att högtalarutsändningen, som består av en förinspelad ljudfil, kommer att spelas upp dagtid vid ett tillfälle per vecka på fredagar under ca tre minuter. Miljönämnden har angett riktvärden för tillåten maximal ljudnivå, som följer av Folkhälsomyndighetens allmänna råd och är satta för att olägenheter för människors hälsa eller miljö inte ska uppstå. Vid beaktande av detta samt av att eventuella störningar av ordningen på grund av buller kan avhjälpas genom meddelande av villkor för användandet av högtalare, anser Polismyndigheten att det utifrån hänsyn till allmän ordning och säkerhet samt trafik vid tillståndsprövningen inte föreligger hinder mot att bifalla ansökan om högtalarutsända böneutrop.

YRKANDE OCH INSTÄLLNING

██████████ överklagar beslutet och anför i huvudsak följande. Som boende på Bokelundsvägen har de redan tidigare störts av de utrop som varit. De bor bara 50-100 meter från moskén och anser att de har samma rätt som andra att slippa verbala störningar in i sin bostad. Det handlar inte om åsikter eller utropens innehåll, utan det hon vänder sig mot är att det ska vara tillåtet att verbalt störa grannar i ett stort bostadsområde. Tillståndet strider även mot religionsfrihetslagen som säger att man ska slippa

påtvingas religion. Lagen säger även att man inte ska påverka barn religiöst, vilket man gör genom böneutrop med förskolor som närmaste grannar. Dessutom ligger det ett rekreativsområde/grönområde precis intill som vem som helst ska kunna vistas i utan att bli störd av utrop i högtalare. Boende i området som högtalaren riktas mot borde ha hörts.

██████████ överklagar beslutet och anför bl.a. följande. De har hört böneutropet och deras son som är 2,5 år blev rädd. Böneutropen är diskriminerande mot alla kristna svenskar som bor i närområdet. Enligt lagen om religionsfrihet ska man slippa ta del av annans religion och sådana skäl ska väga lika tungt som rätten att utöva religion. Människors rörelsefrihet begränsas då vem som helt ska ha rätt att kunna besöka, leva och bo i det aktuella området utan att riskera att tvingas möta religiösa budskap. Budskapets innehåll och avsändare skapar segregation, splittring, oro och oordning i samhället. Den aktuella avsändaren propagerar för en ideologi som inte står för de demokratiska och jämlika värden som vi ser som nödvändiga i övrigt i samhället. Barn under 18 år som bor i området och flyktingar som flytt av religiösa skäl utsätts för ofrivillig religiös påverkan. Den aktuella moskén har enligt polisen brutit mot tidigare tillstånd. Annan teknik för att kalla till bön används redan idag och bör vara det man främst ska hänvisa till att använda sig av även i fortsättningen.

██████████ överklagar beslutet och anför bl.a. följande. Böneutropen strider mot religionsfrihetslagen. Ingen har rätt att tvinga på en trosbekännelse på någon annan, det är kränkande mot den som har en annan tro. Även i regeringsformen och i Europakonventionen står det att religion ej får påtvingas någon annan. Böneutropen strider också mot ordningen i det svenska samhället. Barn som växer upp i denna miljö får ingen chans att välja vad de vill göra i framtiden. Kvinnor har även en låg standard i denna religion. Konsekvensen av beslutet är mycket större än vad man vill se och acceptera. Det gäller även grannsämjan och att de inte blivit hörda. Även

ljudnivån strider mot grundlagen gällande tillåten decibelnivån. Skjutbanan som ligger flera kilometer från ett bostadsområde har endast tillåtelse att ha 65 dB ljudnivå.

██████████ överklagar beslutet och anför bl.a. följande. Hon har bott i Araby sedan hon var 18 år och vill inte tvingas flytta, men måste nog det om böneutropen blir verklighet. Religionsfrihet betyder också att man ska slippa bli tvingad att höra böneutrop. De bidrar inte till integration utan skapar motsättningar. Hon kommer inte att kunna sitta på sin uteplats utan att plågas av utropen.

██████████████████████ överklagar beslutet och anför bl.a. följande. Det har inte gjorts någon grundlig förstudie. De bor i närheten av den aktuella platsen och kommer att störas mycket av dessa böner. Beslutet är inte rätt hanterat då polisen ej frågat närliggande och berörda fastigheter innan man fattar ett sådant viktigt beslut som till stor del inkräktar på deras hem. Det är ett stort miljöproblem i deras hem, då de inte kan välja bort att lyssna. Utropen gör att de ofrivilligt får ta del av religiös propaganda.

Polismyndigheten vidhåller sitt beslut.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Polismyndigheten har fattat sitt beslut med tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. ordningslagen. Enligt 3 kap. 1 § samma lag får en offentlig plats inom detaljplanelagt område inte utan tillstånd av Polismyndigheten användas på ett sätt som inte stämmer överens med det ändamål som platsen har upplåtits för eller som inte är allmänt vedertaget. En kommun får enligt

3 kap. 8 § meddela ytterligare föreskrifter som behövs för att upprätthålla den allmänna ordningen på en offentlig plats.

Växjö kommun föreskriver i 9 § allmänna lokala ordningsföreskrifter att information, reklam, musik, propaganda eller andra budskap som riktar sig till personer på offentlig plats inte får ske genom högtalare eller liknande anordning utan tillstånd av Polismyndigheten. Polismyndigheten ska vid prövningen av en ansökan om tillstånd enligt 3 kap. 14 § första stycket ordningslagen beakta vad som krävs av hänsyn till trafiken samt till allmän ordning och säkerhet. I andra stycket anges att Polismyndighetens beslut om tillstånd får förenas med de villkor som behövs av hänsyn till trafiken samt till allmän ordning och säkerhet. Villkoren får inte lägga onödigt tvång på allmänheten eller på annat sätt göra obefogade inskränkningar i den enskildes frihet.

Av förarbetena till ordningslagen framgår att Polismyndighetens prövning enligt 3 kap. 14 § ordningslagen eller enligt lokal föreskrift är begränsad till om det finns hinder mot bifall till ansökan med hänsyn till trafiken eller till allmän ordning och säkerhet och att andra hänsyn faller utanför prövningen.

Enligt 3 kap. 2 § ordningslagen ska Polismyndigheten inhämta yttrande från kommunen innan tillstånd ges för att ta i anspråk en offentlig plats. Om kommunen ställer upp villkor för tillstyrkan enligt 15 § i fråga om skötseln av den offentliga platsen, markanvändning, stadsbild, miljö och trafik uppställer villkor får tillstånd meddelas endast om det förenas med dessa villkor.

Förvaltningsrättens bedömning

Polismyndigheten har givit Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Växjö kommun tillfälle att yttra sig över den aktuella ansökan. Nämnden har yttrat

sig och lämnat förslag på sådana villkor som anges i 3 kap. 14 § andra stycket.

Nämnden har rekommenderat Polismyndigheten att även höra grannar innan beslut fattas i ärendet. Det finns inte något krav på att grannar eller andra närboende ska höras vid prövningen av en ansökan enligt 3 kap. ordningslagen. Polismyndigheten kan dock med stöd av förvaltningslagen inom ramen för sitt utredningsansvar begära in yttrande även från enskilda. Mot bakgrund av vilka hänsyn som ska beaktas vid den aktuella tillståndsprövningen anser förvaltningsrätten att det inte funnits skäl att ge grannar och andra närboende tillfälle att yttra sig.

Beaktande av grundläggande fri- och rättigheter

Flera klagande anser att tillståndet till böneutrop strider mot religionsfriheten och att den bl.a. innebär att var och en ska slippa bli påtvingad en religion. De flesta hänvisar till religionsfrihetslagen. Religionsfrihetslagen (1951:680) upphörde att gälla den 1 januari 2000 då lagen (1998:1593) om trossamfund trädde i kraft. I 1 § lagen om trossamfund anges att bestämmelser om religionsfrihet finns i regeringsformen och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, dvs. Europakonventionen. Regeringsformen och Europakonventionen är överordnade annan lagstiftning på det sättet att andra lagar inte får strida mot innehållet i dem. Även om prövningen av en ansökan om tillstånd enligt 3 kap. 14 § ordningslagen enligt lagens lydelse endast ska beakta vad som krävs av hänsyn till trafiken och till allmän ordning och säkerhet måste hänsyn därför även tas till bestämmelserna om grundläggande fri- och rättigheter i regeringsformen och Europakonventionen.

I 2 kap. 1 § första stycket punkt 6 regeringsformen anges att var och en gentemot det allmänna är tillförsäkrad religionsfrihet, dvs. frihet att ensam

eller tillsammans med andra utöva sin religion. Av 2 § framgår bl.a. att ingen får tvingas av det allmänna att ge sin religiösa åskådning till känna eller att tillhöra ett trossamfund. Regeringsformen innehåller även föreskrifter om att enskilda gentemot det allmänna är tillförsäkrade bl.a. yttrandefrihet och informationsfrihet. Yttrandefrihet och informationsfrihet får endast begränsas genom lag och av vissa särskilt viktiga skäl (2 kap. 23 § regeringsformen).

I artikel 9 i Europakonventionen anges i första punkten att var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet; denna rätt innefattar frihet att byta religion eller tro och frihet att ensam eller i gemenskap med andra, offentligt eller enskilt, utöva sin religion eller tro genom gudstjänst, undervisning, sedvänjor och ritualer. I andra punkten anges vidare att friheten att utöva sin religion eller tro endast får underkastas sådana inskränkningar som är föreskrivna i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till den allmänna säkerheten eller till skydd för allmän ordning, hälsa eller moral eller till skydd för andra personers fri- och rättigheter. Även Europakonventionen innehåller artiklar om var och ens rätt till yttrandefrihet och mötesfrihet.

Religionsfriheten innebär således att var och en har en rätt att inte tvingas av det allmänna att utöva viss religion. Enligt förvaltningsrättens mening strider de aktuella böneutropen inte mot de närboendes rätt till religionsfrihet eller mot någon annan av de fri- och rättigheter som enskilda tillförsäkras genom svensk grundlag och Europakonventionen.

Prövning enligt ordningslagen

Som framgår ovan ska prövningen enligt ordningslagen av om tillstånd till böneutropen ska beviljas ske med beaktande av hänsyn till trafiken samt till allmän ordning och säkerhet.

Flera klagande har angett att de och andra boende i närområdet störs av ljudet av de beviljade högtalarutsända böneutropen. I en tätort måste man i viss mån räkna med störningar i form av ljud och buller. Det aktuella tillståndet gäller i förväg inspelade böneutrop som pågår under cirka tre minuter mitt på dagen på fredagar. Tillståndet är förenat med villkor som bl.a. innebär att ljudnivån ska anpassas till av Folkhälsomyndigheten uppställda riktvärden och inte överskrida 45 dBA inomhus i bostäder och skolverksamheter eller 110 dBA utomhus i förskolornas utemiljö. Av Polismyndighetens beslut framgår att för att ljudvolymen 45 dBA inomhus i förskoleverksamheten inte ska överskridas kan inte ljudvolymen utomhus vara högre än 110 dBA. Vidare anges som referens att 60 dBA motsvarar normal samtalston. Enligt förvaltningsrättens bedömning har Polismyndigheten tagit hänsyn till de omständigheter som myndigheten ska beakta vid tillståndsgivning enligt den aktuella bestämmelsen i ordningslagen och det finns inte skäl att göra någon annan bedömning än den som Polismyndigheten har gjort.

Sammanfattningsvis ska överklagandena avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR till Kammarrätten i Göteborg, se bilaga 1 (FR-03)

Kerstin Hardgren

I avgörandet har även nämndemännen Åsa Dencker, Kurt Hansson och Ulf Hägg deltagit. Rätten är enig.

Helén Åkesson har föredragit målet.

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från beslutets datum.

Hur räknar vi ut tiden?

Sista dagen för överklagande är exakt 3 veckor från den veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen för överklagande är en helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.